

บทบรรณาธิการ

“เอเชีย” เป็นทวีปที่มีอาณาบริเวณกว้างใหญ่ที่สุดในจำนวนทวีปต่าง ๆ ในโลก มีจำนวนประชากรมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ กันไป ซึ่งผลที่ตามมาก็คือ ความแตกต่างทางขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อถือในคติต่าง ๆ ดังนั้นจึงไม่น่าเป็นที่ประหลาดใจ ถ้าจะพิจารณาจากเหตุการณ์ความเป็นจริงทั้งในอดีตและปัจจุบันว่า “เอเชีย” เป็นดินแดนแห่ง “ปัญหา” หลายประการซึ่งยังแก้ไม่ได้

ในอดีต เอเชียตกเป็นเหยื่อของการล่าอาณานิคมของมหาอำนาจจักรวรรดินิยมตะวันตก ดินแดนเกือบทั้งหมดทวีป ต้องตกอยู่ใต้การยึดครองของมหาอำนาจต่าง ๆ กัน ในช่วงระยะเวลาเหล่านั้น บางดินแดนก็มีการพัฒนาทางการเมืองไปตามแนวความต้องการของประเทศเมืองแม่ หรือในบางดินแดนอาจไม่เกิดมีการพัฒนาใด ๆ เลย เพราะเป็นความประสงค์ของมหาอำนาจที่ยึดครองที่จะให้เป็นเช่นนั้น ดังนั้น ในการก่อกำเริบของของกลุ่มประเทศเหล่านั้น จึงประสบความลำบากมาก เพราะกลุ่มชนในประเทศไม่เคยมีประสบการณ์ของการรวมตัว ในรูป “องค์การ” มาก่อน แม้หลังจากได้เอกราชมาด้วยความยากลำบากแล้วก็ตาม ประเทศส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถสร้างเสถียรภาพทางการเมืองให้เกิดขึ้นได้ เนื่องจากปราศจากประสบการณ์แห่งการเรียนรู้ทางการเมือง การฝึกฝนทางการบริหารประเทศ และประชาชนส่วนใหญ่ถูกรวบมาให้มีมาตรฐานต่ำเกินกว่าที่จะร่วมมือกันนำประเทศของตนให้ดำเนินไปตลอดรอดฝั่งได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกิดขึ้นปัจจุบันนอกเข้ามาแทรกแซงเพิ่มขึ้นอีก สาเหตุเหล่านี้ เป็นมูลฐานสำคัญของ “ปัญหา” ที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ในเอเชียทุกวันนี้

ขอบเขตของนักวิชาการเท่าที่พึงกระทำได้ในเรื่องนี้ ก็คือการเสนอความรู้เกี่ยวกับ “เอเชีย” ให้แก่ผู้ที่สนใจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งหมายถึงการเลือกหยิบเรื่องราวต่าง ๆ ของเอเชีย ไม่ว่าจะเป็นกิจการภายในหรือภายนอกที่กระทบกระเทือนแต่ละประเทศ หรือเหตุผลของการกระทำบางอย่างในบางประเทศ หรือวิธีประพฤติปฏิบัติในบางเรื่องของบางประเทศ มาเผยแพร่ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนจำนวนความรู้ เกี่ยวกับเอเชียให้มากขึ้น ซึ่งอาจเป็นการนำไปสู่การช่วยแก้ “ปัญหา” ได้ในที่สุด